

Sygn. akt I ACz 505/12

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Adam Jewgraf (spr.)
Sędzia SA:	Ewa Głowacka
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **T. B. i L. B.**

przeciwko: **K. G. i S. Ż.**

o ustalenie

na skutek zażalenia powodów

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Świdnicy

z dnia 5 grudnia 2011 r. sygn. akt I C 2413/11

p o s t a n a w i a: uchylić zaskarżone zarządzenie i odrzucić pozew w części skierowanej przeciwko pozwanemu K. G..

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem zwrócony został pozew powodom wobec nieuzupełnienia przez nich braków formalnych poprzez wskazanie następców prawnych zmarłego pozwanego K. G., przedłożenie postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po K. G. oraz wskazanie dokładnych i aktualnych adresów następców prawnych tegoż pozwanego (art. 130 kpc).

Powyższe zarządzenie zaskarżyli zażaleniem powodowie zarzucając:

- rażąco naruszenie art. 130 § 2 kc dokonane przez zwrot pozwu w okolicznościach gdy w sprawie brak zdolności sądowej był uzasadniony,
- błędne przyjęcie, że powodowie winni złożyć wniosek o ustanowienie kuratora spadku pod przed skierowaniem pozwu, podczas gdy interes prawny w złożeniu takowego wniosku powstał po stronie powodów na skutek wytoczenia powództwa.

W oparciu o przywołane zarzuty skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego zarządzenia w całości.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie uznać należy za uzasadnione, aczkolwiek z innych przyczyn niż wskazane w zarzutach złożonego środka zaskarżenia.

Przypomnieć na wstępie należy, iż zgodnie z art. 64 § 1 kpc zdolność sądowa osoby fizycznej trwa od chwili jej urodzenia do chwili śmierci. Osoba fizyczna, która nie żyje w chwili wytoczenia powództwa nie ma zdolności sądowej i brak ten – wbrew odmiennemu zapatrywaniu wyrażonemu w zaskarżonym zarządzeniu jak aktualnie w zażaleniu – nie może być uzupełniony w żaden sposób. Nie ma więc zastosowania ani art. 70 kpc ani też art. 199 § 2 kpc. W sprawach o prawa majątkowe jedynie można wytoczyć nowy proces z udziałem po stronie pozwanej następców prawnych osoby nieżyjącej.

W sytuacji zatem gdy wytoczone zostało powództwo o ustalenie prawa własności przeciwko pozwanemu K. G., który nie żył w chwili jego wytoczenia, zachodziła bezwzględna i nieusuwalna przesłanka procesowa, którą Sąd ma obowiązek brać pod uwagę z urzędu w każdym stadium postępowania. Ów nieusuwalny brak zdolności sądowej pozwanego K. G. (zmarłego przed 1975 r.) prowadzić zatem winien do odrzucenia pozwu w stosunku do tegoż pozwanego zgodnie w stosunku do tegoż pozwanego zgodnie z art. 199 § 1 pkt 3 kc, co powinien był uczynić z urzędu Sąd I instancji, zamiast błędnie wzywać do uzupełnienia braków formalnych. Skoro zaś tego nie uczynił, Sąd Apelacyjny zobligowany był uchylić zawarte w postanowieniu orzeczenie przewidziane w art. 386 § 3 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, 398 kpc.

Wobec stwierdzenia braku bezwzględnej przesłanki procesowej w stosunku do pozwanego K. G., zbędnym stało się równocześnie odnoszenie do pozostałych zarzutów wyartykułowanych w zażaleniu.

Dodać nadto należy, iż w zaskarżonym zarządzeniu nie wskazane zostało zaistnienie jakiegokolwiek podstawy do zwrotu pozwu w zakresie drugiego z pozwanych S. Ż..

Dlatego też zarządzenie o zwrocie pozwu podlegało uchyleniu w całości (art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i 398 kpc).

mw